

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3001/2020
23.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца Акционарског друштва за осигурање „Generali osiguranje Srbija“, из Београда, чији је пуномоћник Дејан Вуковић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Драган Богдановић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 19/20 од 24.03.2020. године, на седници одржаној 23.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 19/20 од 24.03.2020. године.

Образложење

Основни суд у Краљеву, пресудом П 2392/2016 од 10.04.2019. године, усвојио је тужбени захтев тужиоца, тако што је обавезао туженог да исплати тужиоцу износ од 244.318,81 динара, са законском затезном каматом на одређене новчане износе (све ближе одређено у ставу првом изреке). Обавезао је туженог да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 241.948,00 динара (став други изреке).

Виши суд у Краљеву, пресудом Гж 19/20 од 24.03.2020. године, преиначио је пресуду Основног суда у Краљеву П 2392/16 од 10.04.2019. године у ставу првом изреке, тако што је обавезао туженог да исплати тужиоцу износ од 122.159,40 динара, са законском затезном каматом на одређене новчане износе (све ближе одређено у ставу првом изреке). Одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужени да му преко износа досуђеног ставом првим изреке, плати износ од 122.159,40 динара, са законском затезном каматом на одређене новчане износе (све ближе одређено у ставу другом изреке). Обавезао је туженог да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 48.886,00 динара (став трећи изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 413. а у вези одредбе члана 479. став 6. Закона о

парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20), и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је поднета 25.11.2016. године. У уводу првостепене пресуде је наведена вредност предмета спора у износу од 244.318,81 динара, који износ тужилац потражује од туженог.

Како се ради о тужбеном захтеву који се односи на новчано потраживање, које очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. став 1. и 2. ЗПП, то се ради о поступку у спору мале вредности у смислу члана 468. ЗПП, у коме против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија, на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Како је одредбом члана 467. ЗПП прописано да, ако у одредбама ове главе није другачије прописано, у поступку о споровима мале вредности сходно се примењују остале одредбе овог закона, то у овом поступку нема ни места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, којом је прописано да је ревизија увек дозвољена, ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака, с обзиром на то да се ради о спору мале вредности. С тога нису од утицаја на другачију одлуку овога суда наводи ревизије, којима се указује на одредбу члана 403. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. а у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић